

Žalobné dôvody a hlavné tvrdenia

Lehota na prebratie smernice 2006/43/ES uplynula 28. júna 2008. Žalovaný však ku dňu podania tejto žaloby ešte neprijal všetky opatrenia potrebné na prebratie smernice, alebo v každom prípade o nich neinformoval Komisiu.

(¹) Ú. v. EÚ L 157, s. 87.

Návrh na začatie prejudiciálneho konania, ktorý podal Judecătoria Focşani (Rumunsko) 24. februára 2010 — Frăsina Bejan/Tudorel Muşat

(Vec C-102/10)

(2010/C 113/47)

Jazyk konania: rumunčina

Vnútroštátny súd, ktorý podal návrh na začatie prejudiciálneho konania

Judecătoria Focşani

Účastníci konania pred vnútroštátnym súdom

Žalobkyňa: Frăsina Bejan

Žalovaný: Tudorel Muşat

Prejudiciálne otázky

- Odporujú ustanovenia článku 40a zákona č. 136/1995 (¹) a článkov 1 až 6, a predovšetkým ustanovenia článku 3 a článku 6 dekrétu č. 3111/2004 Comisia de Supraveghere a Asigurărilor (²) (Komisia pre dohľad nad poisťovníctvom), v spojení s článkom 10 ods. 3 zákona č. 136/1995, ustanoveniam článku 169 ZFEÚ (predtým článok 153 ES)?
- V prípade, že vnútroštátne právo členského štátu stanovuje, že poškodená osoba nemá nárok na náhradu škody na základe zmluvy o poistení zodpovednosti za škodu spôsobenú prevádzkou motorových vozidiel v prípadoch, keď: nehoda bola spôsobená úmyselne; nehoda vznikla následkom skutočností, ktoré sú trestnoprávne sankcionované v zmysle zákona o cestnej premávke ako úmyselné trestné činy; k nehode došlo v okamihu, keď sa osoba zodpovedná za úmyselný trestný čin snažila ujsť poriadkovým silám; keď osoba zodpovedná za vzniknutú škodu viedla vozidlo bez súhlasu poistenej osoby — sú tieto ustanovenia neprimerane obmedzujúce, pokiaľ ide o plnenie sledovaného cieľa (konkrétne cieľa spoločenskej ochrany, a to záruky pre poškodeného, že získa náhradu za škodu spôsobenú na jeho majetku), a idú nad rámec toho, čo je nevyhnutné na jeho dosiahnutie?
- V prípade zápornej odpovede na druhú otázku diskriminuje stanovené obmedzenie poškodenú osobu v porovnaní s občanmi ostatných členských štátov EÚ, ktorí sú vylúčení z nároku na náhradu škody iba v prípadoch stanovených v článku 2 ods. 1 zarážkach 1 až 3 Druhej smernice Rady 84/5/EHS (³) z 30. decembra 1983 o aproximácii právnych predpisov členských štátov týkajúcich sa poistenia zodpovednosti za škodu spôsobenú prevádzkou motorových vozidiel?
- Predstavujú výnimky z poistného rizika, stanovené vnútroštátnou právnou úpravou v danej situácii, obmedzenie slobody usadiť sa a slobodného poskytovania služieb upravených v článku 49 ZFEÚ (predtým článok 43 ES) a článku 56 ZFEÚ (predtým článok 49 ES), v spojení so smernicou Rady 92/49/EHS (⁴) z 18. júna 1992 o koordinácii zákonov, iných právnych predpisov a správnych opatrení týkajúcich sa priameho poistenia s výnimkou životného poistenia (tretia smernica o neživotnom poistení)?
- Ak vnútroštátne právo členského štátu EÚ stanovuje, že obeť cestnej nehody môže od zodpovednej osoby požadovať náhradu výdavkov spojených s opravou či prípadne náhradou motorového vozidla, ako aj možných ďalších výdavkov, **možno považovať oslobodenie poisťovateľa od povinnosti nahradiť poškodenej osobe škodu**, ktorá vznikla pri dopravnej nehode v počiatočnej fáze (hneď po dopravnej nehode) s tým, že následne v závislosti od rozhodnutia sporu a predovšetkým od určenia osoby zodpovednej za škodu, bude môcť poisťovateľ podať žalobu, ktorej predmetom je regresný nárok, čím sa uľahčí rýchle a účinné zaplatenie odškodného a zabráni sa, ak je to možné, nákladným súdnym konaniam, ktoré by pre účastníkov konania mohli znamenať zmarenie možnosti uplatnenia vlastných práv, aj v situácii, v ktorej by sa mohli uplatniť ustanovenia smernice 2003/8/ES (⁵) a odporúčania č. R(81)7 a (93)1, **za svojvoľné a odporujúce samotným odôvodneniam všetkých smerníc o zodpovednosti za škodu spôsobenú prevádzkou motorových vozidiel?**
- V prípade zápornej odpovede na piatu otázku ide o rozpor s odôvodnením č. 21 (preambuly) smernice Európskeho parlamentu a Rady 2005/14/ES (⁶) z 11. mája 2005 o poistení zodpovednosti za škodu spôsobenú prevádzkou motorových vozidiel?
- Má vylúčenie žalobkyne z nároku na odškodné v predmetnej veci, na základe zmluvy o poistení zodpovednosti za škodu spôsobenú prevádzkou motorového vozidla, voči nej diskriminačný charakter v porovnaní s ostatnými osobami, ktoré by boli odškodnené aj vtedy, ak by osoba zodpovedná za škodu nebola známa alebo nebola poistená, pri zohľadnení skutočnosti, že žalobkyňa podpísala zmluvu o povinnom poistení aj o dobrovoľnom poistení zodpovednosti za škodu spôsobenú prevádzkou motorových vozidiel, a na dosť vysoké sumy, avšak bez toho, že by jej majetok bol akokoľvek chránený?

8. Je vnútroštátny súd jediný príslušný rozhodnúť o tom, či určitý subjekt, ak tým je predmetná poisťovacia spoločnosť, spĺňa podmienky, ktoré umožňujú odvolať sa pred týmto súdom na ustanovenia smernice, ktorá má priame účinky, a v prípade kladnej odpovede, aké sú tieto podmienky?
9. Môže neprebratie smernice 2005/14/ES do vnútroštátneho právneho poriadku (hoci lehota na jej prebratie uplynula 11. júna 2007), a predovšetkým jej odôvodnenia 20 až 22, poškodiť žalobkyňu prostredníctvom porušenia jej základného práva, a to práva užívať svoj majetok, hoci v súčasnosti smernica Európskeho parlamentu a Rady 2009/103/ES⁽⁷⁾ zrušila smernice I až V o poistení zodpovednosti za škodu spôsobenú prevádzkou motorových vozidiel (72/166/EHS, 84/5/EHS, 90/232/EHS, 2000/26/ES a 2005/14/ES), vzhľadom na to, že všetky uvedené právne úpravy sú obsiahnuté v znení novej smernice ES, ktorá v oveľa väčšom rozsahu než zrušené ustanovenia chráni právo osoby poškodenej následkom dopravnej nehody?
10. Môže sa vnútroštátny súd *ex offico* odvolávať na porušenie ustanovenia práva Európskej únie a rozhodnúť o neplatnosti výnimky z poistného rizika v prípade, keď poškodená osoba, teda spotrebiteľ, nebola informovaná o výnimkách (situáciách, kde poistenie neplatí, v rozpore s ustanoveniami smernice 2005/14/ES), ako aj v prípade, keď poisťovacia spoločnosť stanovila ďalšie výnimky okrem tých, ktoré stanovuje rámcový zákon o poistení č. 136/1995, a to aj keď oprávnená osoba túto neplatnosť pred súdom nenavrhol a vnútroštátna právna úprava prebrala smernicu 93/13/ES⁽⁸⁾ zákonom č. 193/2000⁽⁹⁾ — *Monitorul Oficial al României (Úradný vestník Rumunska)*, časť I [č. 560 z 10. novembra 2000] (doplnený zákonom č. 363/2006 o nekalých podmienkach v zmluvách uzavretých medzi obchodníkmi a spotrebiteľmi — *Monitorul Oficial* č. 899 z 28. decembra 2007)?

(1) Zákon č. 136/1995 o poistení a zaistení v Rumunsku, *Monitorul Oficial* č. 303 z 30. decembra 1995, časť I.

(2) *Monitorul Oficial* z 23. decembra 2004, časť I.

(3) Druhá smernica Rady 84/5/EHS z 30. decembra 1983 o aproximácii právnych predpisov členských štátov týkajúcich sa poistenia zodpovednosti za škodu spôsobenú prevádzkou motorových vozidiel (Ú. v. ES L 8, s. 17; Mim. vyd. 06/007, s. 3).

(4) Smernica Rady 92/49/EHS z 18. júna 1992 o koordinácii zákonov, iných právnych predpisov a správnych opatrení týkajúcich sa priameho poistenia s výnimkou životného poistenia a o zmene a doplnení smerníc 73/239/EHS a 88/357/EHS (tretia smernica o neživotnom poistení) (Ú. v. ES L 228, s. 1; Mim. vyd. 06/001, s. 346).

(5) Smernica Rady 2003/8/ES z 27. januára 2003 o zlepšení prístupu k spravodlivosti pri cezhraničných sporoch ustanovením minimálnych spoločných pravidiel týkajúcich sa právnej pomoci pri takýchto sporoch (Ú. v. ES L 26, s. 41; Mim. vyd. 19/006, s. 90).

(6) Smernica Európskeho parlamentu a Rady 2005/14/ES z 11. mája 2005, ktorou sa menia a dopĺňajú smernice Rady 72/166/EHS, 84/5/EHS, 88/357/EHS a 90/232/EHS a smernica Európskeho parlamentu a Rady 2000/26/ES o poistení zodpovednosti za škodu spôsobenú prevádzkou motorových vozidiel (Text s významom pre EHP) (Ú. v. EÚ L 149, s. 14).

(7) Smernica Európskeho parlamentu a Rady 2009/103/ES zo 16. septembra 2009 o poistení zodpovednosti za škodu spôsobenú prevádzkou motorových vozidiel a o kontrole plnenia povinnosti poistenia tejto zodpovednosti (Text s významom pre EHP) (Ú. v. EÚ L 263, s. 11).

(8) Smernica Rady 93/13/EHS z 5. apríla 1993 o nekalých podmienkach v spotrebiteľských zmluvách (Ú. v. ES L 95, s. 29; Mim. vyd. 15/002, s. 288).

(9) Zákon č. 193/2000 o nekalých podmienkach v zmluvách uzavretých medzi obchodníkmi a spotrebiteľmi, *Monitorul Oficial* z 10. novembra 2000, časť I, č. 560 doplnený zákonom č. 363/2006 o nekalých podmienkach v zmluvách uzavretých medzi obchodníkmi a spotrebiteľmi a ktorým sa preberajú európske predpisy o ochrane spotrebiteľov, *Monitorul Oficial* z 28. decembra 2007, č. 899, časť I.

Žaloba podaná 24. februára 2010 — Európska komisia/ Portugalská republika

(Vec C-103/10)

(2010/C 113/48)

Jazyk konania: portugalsčina

Účastníci konania

Žalobkyňa: Európska komisia (v zastúpení: P. Oliver a P. Andrade, splnomocnení zástupcovia)

Žalovaná: Portugalská republika

Návrhy žalobkyne

— určiť, že Portugalská republika porušila svoje povinnosti vyplývajúce z článku 2 smernice Európskeho parlamentu a Rady 2006/121/ES⁽¹⁾ z 18. decembra 2006, ktorou sa mení a dopĺňa smernica Rady 67/548/EHS o aproximácii zákonov, iných právnych predpisov a správnych opatrení týkajúcich sa klasifikácie, balenia a označovania nebezpečných látok s cieľom prispôsobiť ju nariadeniu (ES) č. 1907/2006 o registrácii, hodnotení, autorizácii a obmedzovaní chemických látok (REACH) a o zriadení Európskej chemickej agentúry tým, že neprijala všetky zákony, iné právne predpisy a správne opatrenia potrebné na dosiahnutie súladu s touto smernicou alebo v každom prípade tým, že o nich neinformovala Komisiu,

— zaviazať Portugalskú republiku na náhradu trov konania.